

Munkásmozgalmak, vallási ellentétek és prostitúció

A gyönyörű és gazdag meseillusztrációnak tűnő képek a lehető legjobb pillanatban érkeztek, hogy kiszakítsák a nézőket a járvány valóságából. A preraffaelita kifejezés itthon talán kevéssé ismert, de a Nemzeti Galériában látható festmények már sokaknak ismerősek lehetnek. Plesznivny Edit, a Vágyott szépség című kiállítás társkurátora mesélt arról, miben is hoztak újat ezek az alkotók.

szerző: **Borbély Zsuzsa**

Szent György és Sabra hercegnő esküvője, 1857
Dante Gabriel Rossetti
Fotó: © Tate

Megszegett eskük, 1856
Philip Hermogenes Calderon
Fotó: © Tate

Aurelia (Fazio szeretője), 1863–1873
Dante Gabriel Rossetti
Fotó: © Tate

A magyar közönség többségének idegenül hangozhat a preraffaeliták neve. Találkozhattak már velük itthoni tárlaton?

A 19–20. század fordulóján néhány mű járt már nálunk, illetve 1980-ban egy szükkőrű grafikai válogatást is bemutatott a Nemzeti Galéria.

Ilyen komoly áttekintő, bemutatató tárlat azonban még soha nem volt hazánkban.

Kik voltak az alkotók? Hogyan indult a mozgalom?

Hét, akkor még a Royal Academy Schoolban tanuló fiatal összefogásából jött létre a csoportosulás 1848-ban.

A diákok fellázkodtak az oktatókkal és a 18. század óta bevett, maradi gyakorlattal szemben, amely a klasszikus reneszánsz művészeket és művészetet tartotta kövendő mintának. Egy este összeültek John Everett Millais műtermébe és megalapították a Preraffaelita Testvé-

Szabadon bocsátó parancs, 1746
 Sir John Everett Millais
 Fotó: ©Tate

Melyek voltak ezek az új témák?

Az 1840-50-es évek az ipari forradalom kora, az iparosodás számos új problémát termelt ki. Ilyen volt például a munkások helyzete, a katolicizmus és protestantizmus közötti összeütközések, de a prostitúció kérdése is. A viktoriánus kor szemérmesen elfedett számos olyan témát, amelyet ők felszínre hoztak.

Miben voltak még újítók ezek a művészek?

Sokkal személyesebbé, átélhetővé tették még az ismert történeteket is. Többek közt azzal, hogy saját családjukból, baráti körükből választottak modelleket. Az élethelyzetükből adódó konfliktusokat, drámákat is beemelték a művekbe. A festés technikai oldalához is újító módon álltak: A francia plein-air festőkkel párhuzamosan, az impreszionistákat mintegy húsz évvel megelőzve kivonultak vásznaikkal a műteremből, és egy-egy kép születése során a szórt fény hatásait pontosan rögzítve hónapokig a szabadban festettek.

Az interjú bővebb változata a Papageno.hu oldalon olvasható.

riséget, amelynek tagja volt többek közt William Holman Hunt, John Everett Millais és Dante Gabriel Rossetti is. A preraffaelita név utal arra, hogy az akadémikus érett reneszánsz helyett ők visszanyúltak a korareneszánsz és a Raffaello előtti festészetéhez. Ennek, az akkor

„primitív”-nek nevezett művészeti korszaknak az egyszerűségében, tisztaságában találták meg azt a látásmódot, amellyel szerintük a kor társadalmi, szociális, vagy épp vallási problémáit hitelesen meg tudták jeleníteni. Nemcsak a stílus, de a témák is újjak voltak tehát.